Borszék, 1910. november 5.

Apja üveggyári munkás, majd kőműves segéd volt. Gyulafehérváron érettségizett, egyetemre Bécsben és Kolozsvárott járt; német-latin szakos középiskolai tanári oklevelet kapott. 1940. októbertől 1944 júniusáig a marosvásárhelyi II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban kisegítő tanár majd helyettes és végül rendes tanár. 1944. júniusban frontszolgálatra vitték, novemberben megsebesült, kassai operáció után egy ausztriai magyar katonakórházban ápolták. 1945. májusban hadifogságba esett, 1947. februárig tolmács és táborsegédtiszt, majd a magyar kormánymegbízott helyettese hazatelepítési ügyekben. Hazaérkezése után, 1947. májusban a Körmendi Állami Községi Gimnázium rendes tanárává nevezték ki, augusztusban a gyulai Román Általános Iskola és Gimnázium tanára, majd igazgatója lett 1954. szeptemberig. Ekkor a Veszprémi Műszaki Egyetem idegen nyelvű lektorátuson tanszékvezetővé nevezték ki. 1955. októberben megválasztották a Magyarországi Németek Kulturális Szövetsége főtitkárává, 1974-ben nyugdíjba vonulása miatt megbízatása alóli felmentését kérte. 1953-ban Szegeden orosz nyelv és irodalom szakos általános iskolai tanári oklevelet szerzett. Országgyűlési képviselő 1958. november 16. és 1975. április 11. között volt, előbb a Hazafias Népfront Veszprém, 1963. február 24-én a HNF Pest megyei listáján kapott mandátumot, 1967. március 19-én Pest megye 24. számú, 1971. április 25-én Pest megye 25. számú egyéni választókerületéből jutott be a törvényhozásba. 1948-ban lépett be a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag volt.